СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLII. Ч. 20. Джерзи Сіти, Н. Дж., середа, 24 січня, 1934. VOL. XLII. No. 20. Jersey City, N. J., Wednesday, January 24, 1934. THREE CENTS.

СЕНАТОРИ ЗА ОБМЕЖЕННЯ ЗОЛОТОГО ЗАКОНА

ВАШИНГТОН. — По ухваленню предложеного урядом проєкту золотого закона палатою послів у сенаті зовсім несподівано розвинулася проти проєкту сильна опозиція. Супроти цього, що в палаті є більшість за проєкт, опозиція старається добитись хочби обмеження часу тревання закона до надзвичайних умовин.

Перед сенатським комітетом для монетарних і банкових справ виступив відомий фінансовий знаток Овен Д. Йонг та радив сенатови покласти вище наведені межі для обовязуючої сили золотого закона. Професори Ворен і Роджерс обороняли проєкт у цілости.

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ВИЗНАННЯ НОВОГО УРЯДУ КУБИ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт відбув конференцію з представниками 17 країв латинської Америки й на основі цеї конференції постановив визнати новий уряд на Кубі, на котрого чолі стоїть президент Мендієта.

Президент прийшов, видно, до переконання, що відмова визнання викликує неспокій у краю та штовхає населення до нових революційних заворушень.

КОНВЕНЦІЯ МАЙНЕРСЬКОЇ ЮНІЇ.

ІНДІЯНАПОЛІС. — У вівторок почалася тут конвенція майнерської юнії „Юнайтед Майн Воркерс оф Америка". Є це одна з найповажніших конвенцій організації й тому число делеґатів яких 8 разів більше, як число делеґатів на останній конвенції, що відбулася два роки тому.

Уперше заявилися тут делеґати з ново зорганізованих округів, як зі південної части Західної Вірджінії.

Між справами, які будуть порушені на конвенції, є справа кодексу та контракту з „Найрою", що виходить дня 1 квітня. Між бесідниками, які будуть промовляти на конвенції, є місс Перкінс, секретарка праці в кабінеті Рузвелта. Уперше на конвенції буде промовляти представник власників копалень вугля.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРОТЕСТ ПРОТИ НІМЕЧЧИНИ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт закликав до Білого Дому німецького амбасадора д-ра Ганса Лютера, щоби предложити йому протест проти нерівного трактування Америки.

Президент питався амбасадора, чому Німеччина платить вірителям в інших краях, а не платить вірителям в Америці.

КАМПАНІЯ ПРОТИ РЕКЕТІРСТВА.

ШІКАҐО. — Перед стейтовим судом почалася тут розправа проти 18 осіб, обжалованих за ріжні форми рекетірства. Щоби вимушувати від купців окуп, як каже прокуратор, обжаловані викликували страйки, побивали людей, кидали бомби та вживали ріжних інших терористичних способів.

Розправа викликає велике зацікавлення серед громадянства головно через те, що прокураторія закидує звязок між рекетірами і юніями.

ЧИ ВИКРАДЕНИЙ БРЕМЕР ЖИЄ?

СТ. ПОЛ. — У неділю розійшлася чутка, що злочинці, які викрали Едварда Бремера, щоби дістати викуп в сумі 200,000 долярів, вбили його, бо родина подала справу поліції. Діставши таку вістку, поліція стала горячково шукати Бремера та його викрадачів. Але всі ті заходи не увінчались успіхом.

Тепер знову родині передано чутку, що Бремер жиє.

НЕСПОКОЇ В СТРАЙКОВІЙ ОКРУЗІ.

ВИЛКС БАРЕ (Па.). — У понеділок страйк майнерів твердого вугля зазначився 5 бомбовими замахами та 31 арештами.

Одна бомба вибухла в домі Льва Бочковського в Дюрієй. Бомба ушкодила дім. Мешканці чудом не погибли.

За пікетування арештовано Михайла Павловського.

Власники кажуть, що число страйколомів збільшається. Можливо, що це викликує розярення серед страйкарів.

УКРИВАВ СМЕРТЬ ЖІНКИ.

НЮ ЙОРК. — Поліція арештувала під закидом убивства Клойда Кунца, котрий признався поліції що не доніс два тижні про смерть своєї жінки.

Він лишив тіло жінки в кухні, а самий виїхав у пияцьку подорож. Прочунявся вперше в Клівленді, і аж там пригадав собі, серед яких умовин виїхав з Ню Йорку. Судовий лікар допускає, що жінка вмерла від затроєння ґазом.

ПОГОДА В ПІДБІГУНОВИХ ОКОЛИЦЯХ ЗМІНЯЄТЬСЯ.

Професор Ґриґз каже, що на Ґренляндії були вже коло середини 10 століття кольонії Норвежців. Розсліджуючи причини занепаду цих кольоній, Ґриґз прийшов до переконання, що клімат Ґренляндії колись був тепліший, але від кількох століть він ставав щораз більше суворий. Через цю зміну кольонії, які процвитали які чотири сотні літ, остаточно згинули. В 1585 році відвідав Ґренляндію один норвезький корабель, але не знайшов з кольонії ані сліду. Нині вчені відкрили під снігом замерзлі тіла. Крізь декотрі тіла проросло коріння дерев.

ЗРІСТ МАСОНСТВА У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Як повідомляє „Дойтше Прессе", чеські масони виявляють в останньому часі діяльність. Свідчить про це таємний міжнародній зїзд масонських льож, що відбувся минулої осени у Празі та основування щораз нових льож у цілій Чехословаччині.

ЧИ ВСІ МИ РАДІОАКТИВНІ?

Французький учений Арман Живеле мав у Парижі виклад, на якому демонстрував незвичайно чутливий ґальванометр, що схоплює флюід, який міститься в кожній людині. Він твердить, що найсильніше проявляється радіоактивна сила людського орґанізму через руки. Так званий „секс-апіль" не є нічим іншим як промінюванням тої біольоґічної радіоактивности, ріжної у кожної одиниці, відповідно до полу, віку, характеру та здоровля. Ґальванометр Живеле стверджує, чи людина зовсім здорова, чи ні. Є великі ріжниці між алькоголіками й аматорами чаю або тютюну. Ці останні проявляють велику радіоактивну силу. Якщо цей новий винахід виправдає свої надії, тоді його вживатимуть певно у порадннях для кандидатів подружого стану.

ЗВІРЮКИ.

Степанови Жихлякови, господареви села Млинська, пов. Велюнь, пропало в загадочний спосіб 100 зл. Жихляк посуджував у крадежі свого пасерба, 13-літнього Чеслава, на якому й доконав разом зі своїми двома братами звірського злочину. Тому, що хлопець не хотів признатися до крадежі, Жихляк почав бити хлопця так сильно, що поломив йому ребра, повибивав зуби і зломив руку. Коли усі ці тортури не помагали, звірюки ці почали припікати хлопцеви дротом тіло та гасити на губах жаріючі папіроски. Вкінці повісили нещасного хлопця на дереві. Не зважаючи на негайну поміч сусідів, хлопчина помер. Справців цього звірського злочину арештовано.

ГРОБАР ОБКРАДАВ ТРУПІВ.

Недавно у містечку Принс Джордж у Брітіш Колюмбії суддя Е. А. Робертсон засудив гробаря Джана Донкестера на три роки тюрми за крадення убрання з трупів. Думають, що це перший випадок такої ганебної крадіжи в Канаді.

NRA MEMBER U.S. WE DO OUR PART

ЗБИРАЧІ МАРОК НЕПОЧИТАЛЬНІ?

Перед судом у Буенос Айрес відповідали кілька збирачів марок, обвинувачених у крадежі марок. Оборонець доказував, що збирання почтових марок це манія, отже й анормальність, тому ті збирачі невідповідальні перед карним законом. Суддя згодився з тим становищем і всіх обвинувачених увільнив як непочитальних.

ПАНЦИРІ ЗІ СКЛА, ЯКИХ НЕ ПРОБИВАЄ НІЯКА КУЛЯ.

В Порт Артурі переведено проби з новим родом скла, котре винайшов якийсь молодий японський інжинір. Скла цього не можна нічим розбити. Навіть кулі зі скорострілів відскакували від цього дивного скла, залишаючи на ньому тільки невеличкі знаки. Японський уряд хоче тепер масово продукувати це особливе скло. Зі згаданого скла задумують виробляти панцирі та роздати їх цілій армії, а в першу чергу поліції. Японське міністерство війни купило патент винаходу цього нового скла, яке становитиме відтепер військову тайну.

ДВА ПРИСУДИ СМЕРТИ.

В Раві Руській відбулася перед наглим судом розправа проти двох сільських парубків, М. Панечка і Г. Галаса, обвинувачених у вбивстві дівчини Пелягії Домашевич. Галас був заручений з Домашевичівною, а коли ця стала вагітна, він вирішив її вбити. Отже намовив Панечка, щоби він застрілив її крізь вікно з утятого кріса, що він і виконав. Обвинувачені призналися до вини. Зізнання свідків обтяжили їх обох дуже сильно. У висліді розправи засуджено Панечка і Галаса на кару смерти через поввішення з тим, що Галаса мають повісити першого. Обвинувачені приняли присуд спокійно. Оборонці звернулися до президента з проханням помилувати засуджених.

ЖАХЛИВИЙ ВИБУХ МУНІЦІЇ.

З Москви повідомляють, що в Благовещенську над рікою Вея експльодував магазин артилерійських стрілен і ручних ґранат, власність червоної армії на Далекому Сході. Сила вибуху була така велика, що ґук чули аж на Сахаліні. Вибухи тревали пів години і наробили великого знищення. На місці вибуху повстала велика кітлина. Багато домів у Благовещенську завалилося, причому згинуло чимало людей. Переведено численні ревізії й арештування цивільного населення. Перше слідство виказало, що вибух був ділом спеціялістів інжинірів.

СТЕРИЛІЗАЦІЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ.

Німецький уряд хоче піти на руку церкві в справі стерилізації, але держиться того, що держава має право котролі над тим, хто має родитися. Каже, що це є властива братня любов, коли вона обнимає тих, що мають народитись, і дбає, про те, щоби вони не приходили на світ невилічимо хорими каліками.

НА БЕСАРАБСЬКІЙ ГРАНИЦІ.

Румунські пограничники надибали в ночі чотирох людей, що хотіли переходити через Дністер на другий бік. Прихоплені не хотіли стати на приказ вартових. Тоді жовніри зачали стріляти. Два чоловіки впали мерцями на місці. Виявилося, що застрілені були большевицькими курієрами.

НОВА ВИПРАВА СВЕН ГЕДІНА.

Славний мандрівник і дослідник Свен Гедін приготовляється зі своїми співробітниками до нової експедиції у глибину Азії, щоби прослідити стародавній шлях, якими їхали каравани. Гедін проводив уже останніми роками кількома великими експедиціями до Азії. Тепер він поїде на доручення китайського уряду, що хоче прослідити головний торговельний шлях через східній Туркестан, щоби провести туди автовий шлях. Плян виробляють шведські вчені у Стокгольмі. Мандрівники виберуться в гористі околиці Монголії підчас найбільшого холоду, коли температура доходить до 60 ст. Цельзія. Вони переїдуть найбільшу частину автами, деяку частину на верблюдах. Проєктована автова дорога має перед собою великі перспективи; нині для переїзду її верблюжою караваною треба 120 днів, автом буде можна переїхати за 15 днів. Східній Туркестан, зовсім недоступний нині для світа, належить до найбагатших частин Китаю.

УСПІХ СТЕРИЛІЗАЦІЙНОГО ЗАКОНА.

Стерилізаційний закон увійшов всилу в Алберті ще 1927 року. До цього часу перепроваджено стерилізаційну операцію по заведеннях для божевільних в Алберті на 300 людях. Стерилізується лише таких, що можуть самі собі давати раду в життю, Стерилізується їх на те, щоби не могли розмножувати й на дальше людей слабоумних. Успіх стерилізаційного закона в Алберті можливо заохотить і інші провінції в Канаді ухвалити такий самий закон у себе. Успіх полягає в тім, що стерилізованих слабоумних та кримінальних людей непотрібно удержувати на державний кошт.

НАДЗВИЧАЙНА ВАРТІСТЬ ПСА.

У місцевости Сен Феліcіен у Квебеку жиє дуже вірний песик. Недавно його власник, Леопольд Ляруш, був припряг його до санчат і поїхав у ліс по ріще на паливо. Та Ляруш нагло захворів і замерз у снігу. Його шукали люди два дні. Над його трупом сидів песик і не допускав їх до трупа. Так сторожив він над трупом свого пана два дні. По убранню Ляруша можна було пізнати, що пес пробував тягнути трупа додому. От вірний песик!

ДАЛІ ГОВОРЯТЬ ПРО ВІЙНУ ЯПОНІЇ З СОВІТАМИ

МОСКВА (Росія). — Совіти не перестають говорити про небезпеку війни з Японією й Німеччиною. Але найбільшу увагу кладуть на воєнний конфлікт з Японією. З заяв виходило би, що Совіти до війни готові й не бояться Японії, а з другого боку вони так багато на ту тему пишуть і говорять, що мимоволі муситься заключати, що вони таки є в добрім страху перед Японією. Каганович, член Політбюра, заявив до зібраних на конференції комуністичної московської партії, що Совіти хочуть жити з усіми у цілковитій згоеді й не думають розвязувати міжнародніх проблем при помочі війни. Але разом з тим твердив, що на Далекім Сході японські мілітаристи пхають Японію до війни з Совітами. Він додав, що Японія переконається, що совітська Росія не є царська Росія з 1904 року. Він теж зазначив, що й у Англії „непримирні" змагають до воєнного конфлікту з Совітами. Одначе потішав присутніх тим, що Совіти здобули тепер сильного приятеля в Америці. На тусаму тему говорив теж Косьор перед конгресом комуністичної партії України. Він певний, що Совіти вийдуть побідно з війни з Японією, бо совітська армія є тепер першої якости.

ЗГРОМАДЖУЮТЬ ПОЖИВУ Й АМУНІЦІЮ У ВЛАДИВОСТОЦІ.

ЛОНДОН. — Доносять з Владивостока, що Совіти заосмотрюють місто у великі запаси поживи й амуніції, звязуючи це з можливістю вибуху під весну війни між Совітами і Японією.

ПРОТИ СОВІТСЬКИХ ПРОВОКАЦІЙ.

ТОКІО (Японія). — Представник міністерства заграничних справ запротестував проти дописів Дюрантія в „Ди Ню Йорк Таймс" та промов американського амбасадора Буліта, закидуючи їм провокаційне поведення супроти Японії. Він каже, що Дюранті й Буліт та подібні інформатори поширюють неправдиві вісти про Японію і її воєнні наміри. А по правді справа мається так, що Совіти громадять війська на манджурській границі.

ПХАЮТЬ БРАТА НА БРАТА.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Франція й Італія інтриґують у Лізі Націй в тім напрямі, щоби довести до того, щоб уряд Австрії віднісся до Ліґи Націй з проханням взяти Австрію під опіку перед аґітацією німецьких наців та не допустити до її злуки з Німеччиною.

Австрія покищо не відважилася вислати такого письма.

НІМЦІ БЕРУТЬСЯ РОЗБУДОВУВАТИ ФЛЬОТУ.

ПАРИЖ. — Французи зажурені, бо не знають що робити з німецьким роззброєнням. Німеччина обстоює рівне право для всіх. І тому хоче мати стільки воєнних кораблів, що й інші. І береться до їх будови.

ДВА ТИПИ.

ТОКІО. — Уступив з міністра війни ґенерал Аракі, відомий балакун, а на його місце прийшов ґенерал Гаяші, з котрого годі видушити яке слово. Та Японці тим не журяться. Кажуть, що один і другий є добрими жовнірами.

В РУМУНІЇ КРІЗА.

БУКАРЕШТ (Румунія). — В Румунії нема спокою. Розвязана „Залізна Ґвардія" має, як кажуть, яких 200 терористів на волі. Вони тепер плянують новий замах на міністра закордонних справ, Тітулеску, який, на їх думку, „запродався Франції". Кодреану, голова „Залізної Ґвардії", є румунським Гітлером. Фашизм, який він поширює, відтягає Румунію від Франції, а зближує її до Італії й Німеччини. І тому саме Франція натиснула на розвязання „Залізної Ґвардії", яка, виступаючи проти Жидів і зрадників краю з кличем „Христос, цісар і нарід", зачала захоплювати вплив в краю, головно серед селянства.

БОМБОВИЙ ЗАМАХ НА ПОЇЗД.

БІЛГОРОД (Югославія). — До вагону експресового поїзду Відень-Загреб хтось вложив бомбу, яка вибухла й убила трох пасажирів, а 9 зранила. Той замах уважають наскрізь політичним, а тільки не знають, хто його виконав: чи хорватські націоналісти, чи румунські терористи. Кажуть, що це мабуть було ділом румунських терористів, котрі хотіли вбити міністра заграничних справ, Тітулеску, за його розвязання протижидівської „Залізної Ґвардії". Замах не вдався, бо Тітулеску вже був відїхав іншим поїздом.

В ПАРИЖІ БУНТИ.

ПАРИЖ. — На вулицях Парижа арештовано в однім дні коло 450 осіб, а то 300 підчас комуністичної, а 150 підчас монархістичної демонстрації. Обидві демонстрації відбулися на знак протесту проти ошустів, звязаних з крахом заставного банку в Байоні.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Friday's issue (with Ukrainian Weekly):		Число з пятниці (з англійською частю):	
One year	$ 2.00	На рік	$2.00
Six months	$1.25	На пів року	$1.25
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДАВНО ЖДАНА ОСТОРОГА

У Ню Йорку відбулося минулої неділі незвичайне віче. Десять тисяч людей наповнили по береги катедру св. Івана Богослова, одну з найбільших церков не тільки в Ню Йорку вбо в Америці, але й у цілому світі. Світські бесідники промовляли з амвони катедри. Предметом нарад віча було безробіття.

Могло би тепер здаватися, що віче відбулося проти волі заряду катедри, що безробітні просто змовилися захопити церкву та відбути в ній віче для демонстрації. Та з того, що віче почалося процесією в катедрі, в якій взяли участь около сто священиків ріжних віроісповідань, та з того, що між бесідниками, котрі промовляли з проповідальниці, був архиепископ протестанської епископальної дієцезії, котра є власницею катедри, та ще один епископ цеї церкви, видно, що віче в катедрі відбулося за згодою церковного заряду. За його згодою промовляли з проповідальниці цивільні люди, люди інших віроісповідань, ба навіть один суддя, по національности Жид.

Вже ці факти показують, що віче заслугує на ближчу увагу не тільки в місті Ню Йорку, але й по всій Америці. Тим більше заслугує на це те, що сказано на вічу.

Епископ Менінґ сказав між іншим: „Ми не можемо вдоволитися самим тільки облекшенням терпінь і нужди (безробітних). Ми мусимо знайти спосіб на усунення їх причин (терпіння й нужди). Ми мусимо знайти таку промислову систему, в якій всі можуть справедливо користати повністю з божих дарів".

Ля Ґвардія, мейор найбільшого міста в світі, сказав між іншим: „Ми знаємо, що наш край може за 4 місяці виробити все те, чого нам треба на 12 місяців. Нинішнього безробіття не можна полагодити допомогою родини. Ні допомогою стейту, або міста. Цілий край має помогти. Як нинішня економічна система не може нас виратувати з депресії, то пощо цеї економічної системи?"

Ці слова мейора надали тон цілому вічу. Вони вдаряли в стару економічну господарку Америки, що давала кождому чоловікови можність розвивати свої здібности без ніяких обмежень і не дивилася, які з цього виходили наслідки для народу. Думаючі люди здавна остерігали нарід перед наслідками такого ладу, але як довго панував добробут, нарід не хотів думати. Депресія заставила думати навіть найбільше консервативні круги. І ці круги сказали свою осторогу. Це є значіння голосу недільного віча в катедрі. Депресія поставила на суд цілий наш суспільний лад. Як цей лад не виратує нас з біди, то він пропаде.

Д-р Остап Грицай.

РОКОВИННЕ СВЯТО В ЧЕСТЬ ДАНИЛИШИНА Й БІЛАСА У ВІДНІ

В суботу, дня 23. грудня м. р., саме в роковини геройської смерти наших незабутніх революціонерів **Дмитра Данилишина й Василя Біласа**, що згинули на боєвищі обовязку, виконаного ними по наказу Боєвої Орґанізації наступом на почту в Городку Ягайлонськім, відбулося в домівці Українського Клюбу у Відні за ініціятивою **акад. „Січи"** скромне свято, призначене власне вшануванню дня отих роковин.

Свято було получене з перешкодами. Треба було віднестися аж до кардинала Інніцера — Німця, щоби була відправлена в українській церкві панахида за повішених Ляхами наших героїв.

Вкінці парох української церкви панахиду відправив, але на свято не прийшов.

Не прийшло теж багато осіб зі старшого громадянства.

Але звернімся тепер до кращої торінки нашого свята, до того, як ми його влаштували й відбули.

В салі, прикрашеній хрестом над портретами Данилишина, **Головінського** й Біласа із жалібною декорацією, відкрив святочні збори в год. пів до девятої вечером голова „Української Бесіди" **д-р Назар Світлик,** пояснивши в короткій, але ядерній промові ціль сходин, після чого уділив голосу **д-рови П. Маценкови** як головному референтови свята. Мимоходом годиться зазначити тут, що д-р Маценко, про якого я писав уже читачам „Свободи" з приводу тутешнього протестаційного віча у справі голоду на Україні, це один з наших найідейніших діячів на віденськім ґрунті. І так він і цим разом перебрав на себе святочний реферат, хоч деяким твердолобам у нас це страшенно не подобається. Бо якщо власне ті твердолоби відсуваються по змозі від усякої національної праці, а головно від усяких прилюдних виступів, очевидно з тривожного огляду на власну особу, навіть там, де їм узагалі ніяка небезпека не грозить, то д-р Маценко саме один з тих, що своїми мужними виступами з тої чи іншої нагоди в нашім національнім життю надає напрям роботі наших кращих одиниць у Відні.

Отимто й не подивуємо, що реферат нашого промовця стояв усеціло на вершині свята **в честь революціонерів і революційної роботи.** І був таким чином гідною оцінкою подвигу і смерти як Данилишина й Біласа, так і впавших з ними **Березинського і Старика.** Я сказав би навіть, що річ д-ра Маценка вийшла далеко поза форму звичайного реферату. Вона, виготовлена не холодними катеґоріями історичної рефлексії, а в жагучім захопленню революційними ідеалами, продзвонювала тут і там неначе спів зворушеного і зворушуючого до глибин серця. І це й одиноко правильний підхід до чогось такого, як святочне слово в память героїв міри Данилишина. Вже ось початок реферату д-ра Маценка, з його малюнком української Матери-Страдниці та її молодих Героїв, а далі з картиною хвилі, де Вони йдуть на смерть, захопив відразу увагу врочисто настроеної громади. І певно те вражаюче **„Вічна память",** що його тут в той мент відспівано, лишиться на довго у спомині учасників свята. Правда — гарно, дуже гарно булоб воно притім, колиб ми те „Вічная память" були співали зі священиком, який був би в нашім колі як брат обєднаний з братами, з жагучим вогнем революційного запалу в душі, під спільним прапором визвольної праці народу. Бо так усеціло приєднуватися до громади, це сьогодні самозрозумілий обовязок кожного священика в нас, який хоче бути дійсно духовним провідником призначеного йому гурта. А коли священик не почувається до такого обовязку, то він нині, у хвилю, коли траґедія поневоленої Батьківщини домагається від нас обєднання всецілого і совершенного, і посвяти всецілої й совершенної, не має права стояти на чолі громади і зватися її душпастирем. Такий священик хай іде собі в якийсь канцелярійний затишок дослугуватись карієри і достоїнств або в монастир спасати душу.

Геть з гнилими колодами в народі!

Та вертаймось до нашого свята. В другій частині свойого реферату д-р Маценко на основі матеріялу, що його розгорнув перед нами наглий суд над революціонерами, змалював усе найважніше з того, що зложилося на їх подвиг, і послугуючись так позитивними даними, зумів дуже релефно нарисувати нам головні обриси таких характерів, як наші боєвики. Гарно вийшло теж у рефераті д-ра Маценка становище Орґанізації як найвищого проводу народу. А після того, як д-р Маценко свій реферат покінчив, він відчитав ще як дальшу точку програми свята мою статтю п. н.: **„Два хлопці гинуть за Україну",** надруковану тамтого року на сторінках нашої „Свободи". Прегарно прелеґентом відчитана, та моя стаття зробила на слухачах помітне враження, особливож на молодь, яка і творила головну часть авдиторії. Колиж потім д-р Світлик глибоко відчутими словами покінчив свято у ще одній промові до слухачів, то наш гурт, ставши навколішки, відспівав пісню „Боже великий" а далі „Не пора", і це знову був момент, якого спомин лишиться на довго в наших серцях. І дорогий нам буде на завжди і спомин про те, як тісно і глибоко обєднувались на тому святі наші душі з душами Розпнятих Народу, і яким благодатним вогнем розгорівся в нас знову несмертельний заповіт Їх чину.

Слава Героям!
Слава боротьбі!
Хай жие революція!
Смерть ворогам!

ГОСПОДАРСЬКІ ОСНОВИ В ГАЛИЧИНІ

(Звіт, надісланий з краю на Шестий Конґрес „Обєднання")

До світової війни було в цілій Галичині 94.4% хліборобського населення: у промислі 1.4%, в торговлі 0.4%, в публичній службі і професії 0.5%, в доходячій службі й у робітниках 1.4%.

Хоч українське населення Галичини майже виключно хліборобське, то воно не забезпечене хліборобським варстатом, землею. Статистика земельної власности, переведена 1902 р., показує, що на загальне число 1,008,541 господарств 42.6%, себто біля половини, це господарства нижче 2 гектарів, а їх простір (із загального числа 7,849 га.) виносить лише 6%. Одну третину (37.5%) займали господарства від 2 до 5 га, в яких простір виносив загально 17%. Так було біля 80% безземельних і малоземельних, які мали менше ніж 1/4 (23%) цілої господарської полоси.

На велику земельну власність (понад 100 га.) припадало не цілих 0.5%, а простір тих господарств виносив 37% цілого простору. Решта землі припадала на інші господарства (5 до 100 га.). Пересічний розмір одного господарства (беручи разом усі роди) виносив 7.8 га.

При цьому треба замітити, що у східній Галичині вся велика земельна власність знаходилася в руках Поляків і полякуючих Жидів. Треба мати ще й те на увазі, що лише 48.41% було управної землі. Одна четвертина землі (25.75%) була покрита лісом, 11.15% припадало на сіножати, 9.13% на пасовиска, 1.30% на городи, 0.42% на полонини, 0.27% на озера, мочари й стави, а 3.48% це були неужитки і земля занята під будинки.

З огляду на низьку рільничу освіту, від якої тодішні правителі краю держали осторонь українське населення, земля була мало видатна, а в 1910 р. гіпотечна задовженість селянської посілости виносила 629,476,665 корон. Крім того особисті лихварські довги селян були певно не менші, як гіпотечні.

Українська територія в Польщі складається з двох частин: зі східньої Галичини простором 57.271 кв. км. і широкої полоси земель під історичними назвами Волинь, Холмщина, Полісся і Підляше простором 82.076 кв. км. Ця територія розділена тепер на 8 воєвідств (краківське, львівське, станиславівське, тернопільське, волинське, люблинське, поліське й білостоцьке). Чисто українські воєвідства — це станиславівське, тернопільське і волинське. В переважаючій частині українське — це воєвідство львівське і поліське. До львівського воєвідства прилучена ціла низка польських повітів західньої Галичини для збільшення польського елементу в цьому воєвідстві. В поліському воєвідстві на півночі тягнеться полоса білоруської території. У краківському воєвідстві є вузький пас української території (західня Лемківщина). В склад люблинського воєвідства є колишня холмська губернія, заселена переважно Українцями (без більського повіту, що влучений до білостоцького воєвідства).

Ціла українська національна територія Польщі виносить 139,347 кв. км., що становить 36.2% цілого простору Польщі. Населення на українській території за переписом з 1931 р. числило 9,651,320 душ, що становить 30.2% населення цілої польської держави. Рахуючи за Українців у Галичині греко-католиків і на північно-західних землях православних — було 6,167,769 душ, що становить 65% населення української території і 19.2% населення цілої Польщі. Кількасот тисяч Українців жиють у Польщі поза межами української національної території.

Українська кооперація перед війною.

Дня 1. січня 1913 р. було в цілій Австрії 18,837 кооператив, у тому зареєстрованих в українській мові 1,525, або 8.1%, які припадали на Галичину й Буковину. Українське населення в Австрії (Галичина й Буковина) становило в 1910 р. 3.2% населення держави. На Галичину припадали 4,181 кооператив, в тім зареєстрованих в українській мові 1,256, або 30%. Саме українське населення Галичини (гр.-католики) становило в 1910 р. 46.5% населення краю.

В 1912 р. належали до Краєвого Союза Ревізійного у Львові 557 кооператив на всіх українських 1,256. Інші належали до патронату при Виділі Краєвім у Львові, деякі до „Русского" Ревізійного Союза" а інші були „дикі".

Приналежні в 1912 р. до Краєвого Ревізійного Союза 557 кооператив мали 180,153 членів. Власних капіталів на уділах було 6,328,245 корон. Капіталу у резервовому фонді було 1,478,039 корон. Білянсові надвишки 389,295 корон. Вкладки до обороту виносили 28,387,746 корон. Затягнені позички 17,799,781 корон. Уділені позички 40,418,948 корон. Недвижимости 6,253,246 корон. Досить, що касовий оборот усіх кооператив виносив суму 318,549,989 корон.

Про стан українських спілок ощадностей і позичок під патронатом Виділу Краєвого маємо дані за 1911 р. У тому році були 333 спілки, які мали 56,066 членів, а власні капітали на уділах і резервових фондах виносили 978,843 кор. Вкладки до обороту виносили 6,875,293 кор., а уділені позички 7,284,221 корон.

В тій частині Волині, що входить тепер у склад Польщі, існували в 1912 р. поверх 100 кредитових і 85 споживчих кооператив, але під зовнішнім оглядом це були російські кооперативи. Як зважити, що на Холмщині і Поліссі існували також кооперативи, то на всіх українських землях, що входять тепер у склад польської держави, було перед війною поверх 1,500 українських кооператив, які обєднували біля 250,000 членів. В цьому не вчислені ті кооперативи на области східньої Галичини, які оперували серед українського населення, але були зареєстровані в польській мові, а їх провід спочивав у польських і жидівських руках.

(Кінець буде).

ЧИННІСТЬ ЕКОНОМІЧНО-КООПЕРАТИВНОГО ВІДДІЛУ УТГІ.

На Економічно-Кооперативному Відділі Українського Технічно - Ґосподарського Інституту позаочного навчання при Українській Господарській Академії в Подєбрадах надруковано і розсилається студентам лекції з таких курсів: 1) М. Добриловський: Політична економія (вийшло 30 лекцій), 2) Проф. Л. Бич: Загальна наука права (вийшло 6 лекцій), 4) Доц. Л. Шрамченко: Основи теорії статистики (18 лекцій), 5) лект. К. Безкровний: Торговельне рахівництво (22 лекції), 6) доц. Я. Моралевич: Комерційна аритметика (15 лекцій), 7) доц. П. Вуків: Анґлійська мова (вийшло 36 лекцій), 8) лект. М. Славінська: Французька мова (вийшло 36 лекцій), 9) лект. О. Безпалко: Німецька мова (вийшло 32 лекції), 10) Проф. В. Садовський: Світове господарство (вийшло 16 лекцій), 11) Товарознавство (вийшло 26 лекцій), 12) проф. А. Яковлів: Цивільне право (вийшло 18 лекцій), 13) проф. В. Старосольський: Політичне право (вийшло 7 лекцій), 14) проф. С. Бородаєвський: Історія кооперації (12 лекккцій), 15) проф. С. Ґольдельман: Економія промисловости (вийшло 3 лекції), 16) лект. Р. Димінський: Торговельна кореспонденція (вийшло 6 лекцій). Навчання на Відділі провадиться вже на трох семестрах. Підручники з предметів, що входять у програму навчання дальших семестрів, приготовляються до друку, і таким чином протягом цілого курсу буде виданий повний комплект підручників для високої економічно-кооперативної школи. Прийняття студентів продовжується. За докладними проспектами звертатися на адресу:

Ukrajinsky Technicko-Hospodarsky Institut, Podebrady. Tchecoslovaquie.

Р. Гр.

КОРОВА ПАЛАЖКИ

(Оповідання).

(1)

Не мала Палажка в хаті мужа, то зате мала брата. Гірка була його доля! Найгірша жінка вкупі з найгіршою тещію не допекла би йому так, як допікала рідна сестричка.

Давнішими роками Сава Райчук пробував свою сестричку висватати, щоби тою відьмою ущасливити іншого. Та не мав щастя, хоч Палажка дуже радо була би проміняла брата за мужа. Хоч обоє ішли до тої мети, не зайшли до неї. Остаточно Сава Райчук махнув рукою і з своєю судьбою погодився. Лишився попихачем, віхтем в руках рідної сестри.

Трохим Хруста став свій плян зараз виконувати. Коли і де тільки з Палажкою зійшовся, то все поздоровляв її ввічливо і все розпочинав з нею якусь балачку. Питав, як їй ведеся в господарстві, як зародив сад, чи жито злягло, чи цього року яструб вже вхопив яку курку, чи корови добре дояться, чи краса вже отелилася?

Палажка дивувалася, що Хруста такий ввічливий. Спершу ставилася до нього дуже недовірчиво і потерпала, що він таким способом підготовляє якогось збитка, щоби з неї ціле село сміялося. Також думала, що то підступ, щоби від неї щось видурити. На превелике її диво другої днини вона знов зійшлася з Трохимом і він був ще ввічливіший. По кількох таких стрічах вона бачила, що тут нема ні злоби, ні підступу. Хруста лише хвильку побалакав з нею і пішов далі за своїми орудками.

Саме тому, що Палажка не бачила цеї ввічливости, поведення Трохима розбуджувало у неї вдоволення. Таке мусіло їй подобатися і у неї розбудилася прихильність до Трохима, бо в селі ніякий мужчина не забалакав до неї прихильними словами. Що котрий до неї „отворив писок", то тільки на те, щоби її роздратувати яким злобним і простацьким жартом. Поведення Трохима показувало, що він її шанує так, як треба шанувати кожду чесну господиню. За це вона була йому вдячна.

Ввічливість за ввічливість. При кождій стрічі з Трохимом Палажка ставала привітливішою і радо з ним балакала.

— Дивуюся, — сказала, — що ти хоч різник і сам не господариш, так цікавишся господарськими справами і радо про них балакаєш. Коли все те для тебе таке цікаве, то зайди коли до нас. Придивишся, як ми господаримо.

— Тепер прийшла пора розпочати торг! — погадав собі Трохим і перед вечером пішов на той бік села до Райчуків.

В закопченій пекарни Палажки не було, коли Трохим надійшов. Сидів там на лавці коло печі Сава і колов скипки до підпалу, бо надходила пора варити вечеру. Хруста привитався, сів на лавці і спитав Саву, чи сестра дома.

— Вона в стайни і зараз прийде, — відповів Сава.

Палажка справді надійшла, ще заки оба розпочали розмову. Ледви переступила поріг і побачила Хрусту, гукнула до брата:

— За драбиною красої нема нічого! Ти гадаєш, що корова робить молоко з воздуха, яким дихає? Гони до стайні і кинь за драбину трави!

Райчук згорбився, скорчився і мовчки вийшов з хати.

Коли Палажка увійшла, Трохим підвівся і підійшов до неї привитатися. Подав їй руку. Стис її руку сердечно, неменше сердечно вона його. Посадила його на лавці коло печі, де дотепер сидів її брат. Стала роздувати вогонь, щоби зварити кулешу.

— З чим ти волиш кулешу? — спитала приязним голосом. — З молоком, чи з салом?

Хруста глухо заворкотів з вдоволення і сказав виминаючо:

— Я не прийшов сюди на те, щоби тебе обідати. Я ось так лише на хвилинку, щоби подивитися на твоє господарство. Чи ти справді така господиня, як люди кажуть? Кулеша і з молоком добра і з салом добра. З бриндзею також смачна.

— Очевидно й бриндзя буде! — додала Палажка.

Коли Палажка поралася коло вогню, Трохим думав, якби то розмову звести на красу. Надумавшися, сказав:

— Ти гостей частуєш кулешою з молоком, а того молока твоя краса мабуть вже не так багато дає, як то бувало раньше і як ще цього року було зараз по теляти.

— На мою красу годі нарікати! — відповіла Палажка. — Вона ще досить добре доїться. Коби так всі старші корови!

Хруста заліз в сліпу вулицю. Зачав так, що розмова зійшла на шлях просто противний його меті. Треба було боржій повернутися на інший шлях. Настала мовчанка. Він не знав, як зачати наново розмову. Не вигадав нічого, хоч вже й кулеша з бриндзею була готова і миску з нею Палажка поставила на лавці перед Трохимом. Помастила кулешу салом і Трохимови в руку встромила ложку. Свого брата Палажка не закликала. Тільки вони обоє їли: Палажка і Трохим.

— Ти добра кухарка, — сказав Трохим, коли вже показалося дно миски. — Видко, що ти добра господиня. Бо не досить мати що їсти. Ще треба вміти зварити і приправити.

Сю похвалу Палажка зрозуміла так, що на думку Трохима вона була би дуже доброю жінкою для такого, що любить смачно попоїсти. А котрий хлоп любить поганий харч?!

(Кінець буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за грудень 1933 року.

ЗЛУЧЕНІ ВІДДІЛИ:

Тов. „Жеребецька Любов", від. 144, злучилося з „Українським Запомоговим Товариством Дністер", відділ 361, створивши спільно одно „Українське Запомогове Товариство Дністер", відділ 361, в Ню Йорку.

Тов. „Князя Данила", відділ 356, злучилося з „Братством св. Василия", відділ 339, створивши спільно одно „Братство св. Василия" відділ 339 в Филаделфії, Па.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Вільчацька Анна.
В. 4. Гербонка Йосиф.
В. 7. Рос Олена, Решетар Олена.
В. 9. Ковальчик Розалія, Качмарик Іван.
В. 17. Сукиня Іван.
В. 25. Мицишин Анна, Мицишин Петро.
В. 28. Москалик Іван.
В. 33. Щербяк Марія, Ґулик Анеля.
В. 36. Чернець Марія.
В. 39. Фецич Ірина, Фецич Елена.
В. 45. Юзвак Володимир, Юзвак Онуфрій.
В. 46. Туранський Михайло.
В. 54. Ґаєвий Василь.
В. 57. Сташко Катерина, Сташко Юлія.
В. 59. Бойко Василь, Наконечний Олекса, Папроцька Анна, Бек Андрій.
В. 62. Войціховська Марія.
В. 72. Баран Андрій, Баран Петро.
В. 78. Маціовський Франко, Маціовський Станислав.
В. 91. Вишатицька Марія.
В. 110. Блавуцяк Катерина.
В. 113. Янчишин Марія.
В. 120. Кохановський Йосиф Геронім, Вавро Павло.
В. 130. Одиська Ірина, Лесняк Марія.
В. 133. Владика Софія.
В. 140. Таліп Анна, Терлецький Михайло, Ґерґель Анна, Горак Марія.
В. 143. Олівський Іван.
В. 148. Кухтяк Іван, Гусак Іван.
В. 155. Розек Ольга, Нагребна Анна, Колодій Анна, Періґ Володимир.
В. 159. Слаган Петро.
В. 160. Форман Михайло, Форман Катерина.
В. 168. Стек Микола.
В. 172. Андрух Іван.
В. 184. Ґадзюк Марія.
В. 198. Александрович Анна.
В. 203. Корнова Марія.
В. 213. Задорецька Анна.
В. 217. Паснак Михайло.
В. 220. Гладкий Іван, Пітўла Марія.
В. 233. Ранкус Антонина.
В. 234. Нагребецька Марія.
В. 235. Платко Антонина.
В. 237. Кицан Марко.
В. 247. Костюк Евген Орест.
В. 248. о. Врублевський Гілярій.
В. 251. Коростенська Параскевія, Войтів Марія.
В. 259. Фіґель Андрій.
В. 260. Проник Катерина.
В. 270. Яцків Катерина, Рубінович Анна.
В. 281. Лаврінатіс Іван.
В. 282. Бендерська Анна, Лаба Марія, Трач Евгенія, Порциналюк Василь, Матвійчук Іван, Каній Михайло, Каній Стефанія, Матвійчук Тома, Деметрик Анна, Каній Марія, Пиндус Михайло, Пиндус Володимир, Ґальчин Анастасія.
В. 284. Дохват Стефан, Щурек Софія.
В. 292. Гриб Катерина, Палуга Анна.
В. 294. Левків Анна.
В. 297. Войтович Антін.
В. 301. Заремба Анна, Медзяк Василь.
В. 310. Федаш Петро, Олексин Іван.
В. 322. Карач Стефанія, Мерц Олена.
В. 323. Криклива Стефанія.
В. 330. Андрієчин Анна.
В. 338. Янковський Володимир, Крицький Андрій, Ялицький Йосиф.
В. 340. Моссей Павлина.
В. 342. Гінда Олекса.
В. 347. Горінь Петро, Ласенко Юлія.
В. 361. Кошлайчук Франка.
В. 363. Ґермак Анна.
В. 364. Сало Іван, Сало Анна.
В. 371. Ґрентус Андрій.
В. 374. Пантелюк Петро.
В. 375. Грицай Анна.
В. 385. Дрогомерецький Йосиф, Федюк Олена, Сокіл Павло, Острикевич Йосиф, Алексійчик Павло.
В. 386. Попов Олекса.
В. 390. Мучурад Василь, Буґрин Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Смалець Іван, Смалець Варвара, Фридман Йосиф.
В. 7. Тима Іван.
В. 10. Погода Іван, Погода Марія.
В. 27. Фанґа Ілько, Фанґа Тереса.
В. 28. Криба Розалія.
В. 31. Ястряб Карло, Якубів Григорій, Лабук Іван, Лабук Марія, Липчак Катерина, Васькович Олена, Васькович Михалина.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 45. Буката Евстахій, Романський Василь.
В. 62. Волк Микола.
В. 63. Буряк Анна, Буряк Дмитро.
В. 65. Нагребецька Олена.
В. 73. Ровінський Йосиф, Брикович Антін, Ровінська Марія.
В. 82. Вітівський Теодор, Лаіно Іван.
В. 110. Рушецька Анна.
В. 122. Сорочинський Мартин.
В. 126. Кривецька Марія.
В. 147. Андрухів Іван, Потічя Константин, Потічя Анна, Горболевич Павлина, Келичава Юлія, Келичава Михайло.
В. 159. Амброзій Марія, Сахрин Григорій, Амброзій Антін.
В. 164. Славич Микита.
В. 193. Дзюрняк Стефан.
В. 196. Лецин Михайло.
В. 211. Трач Микола.
В. 213. Незнайомський Андрій, Зовківський Станислав, Хранюк Михайло, Хранюк Параня, Кузенка Лука, Кузенка Татіянна.
В. 217. Мазурик Марко, Носак Стефан.
В. 225. Поцілуйко Никита.
В. 235. Андрич Пазечка, Андрич Михайло, Цеплій Павло, Ватраль Михайло, Вавтраль Марія.
В. 241. Подорожний Михайло, Подорожна Параскевія.
В. 242. Драбик Андрій.
В. 266. Дух Антонина, Дух Іван, Варшона Яків, Сивик Стефан.
В. 268. Смачило Микита.
В. 276. Ганевич Евфрозина, Мадяновський Ґервазій, Ґебет Теодор, Сисин Василь, Сомар Теодор.
В. 282. Вульчин Стефан, Бурдяк Микола.
В. 296. Василик Юстина, Василик Дмитро, Василик Петро.
В. 301. Кулич Семен, Кулич Юлія.
В. 304. Цар Петро.
В. 338. Балоґ Михайло.
В. 342. Длуговська Софія, Длуговський Микола.
В. 350. Пастущак Михайло.
В. 358. Личко Ольга.
В. 360. Еваночко Анна.
В. 367. Чолій Софія, Чолій Онуфрій.
В. 370. Маланчук Катерина, Небор Данило, Маланчук Антін.
В. 377. Бурбак Яцко.
В. 384. Левіцький Йосиф.
В. 385. Ярмовський Тімотій, Вінцен-то Іван, Менюк Анна, Менюк Гілько, Віцента Олена, Алексійчик Тихон, Алексійчик Наталія, Віцентій Матвій.
В. 388. Гачак Іван, Гачак Антонина, Дмитриків Михайло, Міштурак Катерина, Міштурак Семен, Дольський Володимир, Дольська Юлія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Попадюк Дмитро.
В. 11. Балаґуш Петро, Корінов-ський Василь.
В. 20. Беднарський Іван.
В. 25. Лукенюк Вісаріон.
В. 42. Пастернак Михайло.
В. 45 .Колодій Авґустин.
В. 67. Вавро Анна.
В. 126. Вітівський Теодор.
В. 143. Корбило Іван.
В. 164. Минюк Настуня.
В. 204. Одайський Олекса, Рєчук Йосиф, Бартків Петро, Паламарук Микола.
В. 290. Петерман Евгенія.
В. 292. о. Боднар Йосиф.
В. 339. Дьорка Олекса, Данилкович Олекса, Федунів Микола, Барна Марія, Курцеба Ева, Долинний Михайло, Барна Михайло, Дьорка Марія, Дьорка Василь, Матковський Іван, Карпяк Агафія, Карпяк Панько, Хомин Анна, Шкрібинець Параска, Шкрібинець Яким.
В. 361. Жуковський Йосиф, Жуковський Іван, Жуковська Текля, Тимків Федор, Тимків Параска, Камінський Стефан, Соловська Маґда, Бих Петро, Бих Евдокія, Волошин Юстина, Соловський Йосиф, Свистун Іван, Плескун Олекса, Опришко Стефан, Фурик Марія, Баран Назар, Фурик Іван, Чорній Петро, Волошин Андрій, Чайка Теодор, Фурик Теодор, Баран Данило, Бартків Розалія, Галущак Василь, Бих Віктор, Стеренчак Йосиф, Пула Павло, Левіцький Григорій, Гінда Іван.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	2	202.	8
3.	4	204.	7
4.	4	207.	1
5.	1	208.	1
7.	1	209.	2
8.	9	213.	1
9.	5	217.	2
10.	10	218.	3
12.	1	221.	4
18.	3	227.	2
20.	1	229.	4
21.	1	230.	1
22.	3	234.	1
24.	2	236.	3
27.	3	237.	7
28.	2	239.	1
31.	2	247.	4
33.	7	251.	1
36.	2	252.	4
38.	2	255.	1
42.	2	260.	5
57.	1	262.	1
62.	4	263.	3
65.	1	266.	1
67.	2	267.	1
69.	2	268.	1
70.	4	270.	11
73.	1	274.	7
75.	2	280.	1
76.	3	282.	1
81.	6	284.	4
83.	1	288.	2
84.	1	289.	2
86.	6	290.	7
87.	7	293.	1
91.	3	294.	2
93.	3	295.	3
94.	1	296.	3
96.	1	298.	2
98.	1	300.	1
99.	1	304.	1
104.	11	308.	1
105.	3	309.	3
106.	4	316.	1
109.	1	318.	3
113.	2	320.	15
114.	3	321.	1
117.	3	322.	10
122.	1	323.	21
124.	3	324.	6
125.	2	325.	1
126.	1	326.	5
127.	1	332.	1
130.	10	333.	1
133.	3	334.	7
137.	6	335.	1
138.	4	338.	4
140.	2	339.	1
142.	2	342.	4
146.	2	344.	2
147.	6	345.	10
148.	9	350.	2
149.	2	355.	2
155.	14	358.	10
156.	1	359.	1
160.	1	361.	4
162.	1	364.	3
163.	6	367.	5
167.	1	370.	4
168.	4	371.	3
170.	4	373.	1
179.	3	374.	4
186.	4	379.	2
188.	4	381.	1
193.	2	383.	2
196.	1	385.	4
200.	1	396.	3
201.	4	401.	2

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 221. Луцьків Іван.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Тирлич Нестор.
В. 4. Крайник Осип.
В. 5. Комар Теодор.
В. 7. Костик Роман, Яворська Варвара, Яворський Петро, Ошей Михайло.
В. 13. Футулуйчук Василь, Футулуйчук Анастасія.
В. 15. Волянський Микола, Палівода Амброзій.
В. 29. Ґрозіо Стефан.
В. 30. Сабат Михайло.
В. 33. Скочипець Олена.
В. 36. Матковська Софія, Худяк Анна.
В. 37. Горін Катерина, Фуртас Анастасія.
В. 38. Тарбій Христина.
В. 41. Глива Максим, Глива Василь, Глива Марко.
В. 50. Саляк Іван мол., Саляк Микола, Саляк Анна, Саляк Розалія.
В. 59. Паскевич Стефан.
В. 65. Щерба Михайло, Стасюк Теодозій, Дзюган Юрій, Пятковський Юрій.
В. 74. Ворик Катерина.
В. 75. Процанин Михайло, Стружовська Мальвіна, Процанин Стефан, Процанин Іван.
В. 81. Печериця Василь.
В. 85. Процько Марія.
В. 91. Олексешак Василь.
В. 104. Козак Катерина.
В. 105. Бішко Іван, Цимбала Павлина.
В. 130. Сологуб Іван.
В. 132. Кочкодан Володимир.
В. 135. Матерна Йосиф.
В. 142. Мамчак Петро, Ґлук Стефан, Левчак Владислав.
В. 151. Артим Ева.
В. 156. Гарасика Іван, Гарасика Марія.
В. 160. Климович Микита, Сташків Михайло.
В. 164. Матійцьо Теодор, Матійцьо Катерина.
В. 167. Василинюк Тома.
В. 170. Савчин Анна.
В. 183. Дячишин Стефан.
В. 185. Матічак Іван, Матічак Юлія, Матічак Стефан, Матічак Евфрозина.
В. 186. Поступак Стефан, МкҐарій Анна, Царик Катерина.
В. 193. Вивюрка Валентій, Бучек Андрій, Бучек Марія, Януш Войцех, Януш Анеля.
В. 213. Коваль Іван, Ошуст Михайло, Ошуст Марія, Земняк Розалія, Кузенка Юстина, Кузенка Тимко. Зімняк Панько, Кобрин Василь, Ошуст Володимир, Ярмолович Петро, Філяк Евстахій, Ошуст Василь, Петрик Михайло, Романів Андрій, Борис Андрій, Вишиваний Андрій, Ґотра Стефан, Шеґда Михайло, Ониськів Роман, Панас Михайло, Павлишин Танах, Петрик Катерина.
В. 214. Сава Дмитро, Блюс Олекса.
В. 217. Мельник Володимир.
В. 227. Мушинський Григорій.
В. 231. Чолій Емілія, Новак Микола.
В. 241. Барилюк Марія, Барилюк Войтко.
В. 242. Гришко Михайло, Оленич Ева, Оленич Семен.
В. 243. Олещук Михайло, Ковалюк Луць, Мишкевич Василь, Мишкевич Іван, Олещук Іван.
В. 245. Браток Іван, Анофф Микола.
В. 246. Андрухів Тома.
В. 255. Сорока Йосиф.
В. 257. Данько Ігнатій.
В. 259. Мочиловський Стефан, Максим Іван.
В. 267. Флінта Петро.
В. 270. Флиста Михайло.
В. 276. Білик Стефан, Музика Іван, Музика Ольга, Владичок Софрон, Керда Михайло, Музика Петро, Надзяк Гаврило, Вітов Анна, Деленко Анна.
В. 281. Ярошевська Параня.
В. 282. Карч Володимир, Матвіїв Захарій, Матвіїв Евдокія, Кіндрат Панько, Кіндрат Анна, Костюк Стефан.
В. 286. Челак Стефан, Челак Олена, Челак Ольга.
В. 292. Коваль Михайло.
В. 298. Шальвіра Анастасія, Шальвіра Микола, Чернок Іван.
В. 304. Бирва Іван, Попелюк Андрій.
В. 307. Прус Анастасія, Прус Петро.
В. 319. Вовк Микола.
В. 321. Яворська Марія.
В. 324. Луцик Яким.
В. 325. Сенюта Іван.
В. 335. Співак Петро.
В. 337. Семенків Андрій.
В. 345. Давидів Іван, Романчук Іван.
В. 347. Чопек Володимир.
В. 352. Окунська Павлина, Ладник Олена, Шуригайло Стефан, Шуригайло Розалія, Шуригайло Михайло, Лема Петро, Ладник Петро.
В. 358. Яєчник Марія.
В. 359. Юревич Іван, Юревич Михайло, Ґой Юстина.
В. 361. Петрівський Петро, Волков Дмитро.
В. 367. Кушлик Василь, Турек Антін, Зирик Риман, Рудий Терефон.
В. 370. Кучірка Іван.
В. 375. Куривчак Василь.
В. 385. Сирота Володимир, Федушко Григорій, Бородай Анастасія, Дюк Пилип, Бородай Йосиф.
В. 390. Гихва Дені.
В. 400. Дида Йосиф.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 5. Попадюк Дмитро.
В. 23. Вавро Анна.
В. 66. Півоварчин Петро.
В. 82. Вітівський Теодор.
В. 144. Жуковський Йосиф, Жуковський Іван, Жуковська Текля, Камінський Стефан, Тимків Параска, Тимків Франко, Соловська Маґда, Бих Питро, Бих Евдокія, Волошин Юстина, Свистун Іван, Соловський Йосиф, Плескун Олекса, Опришко Стефан, Фурик Марія, Баран Нзаар, Фурик Іван, Чорній Петро, Волошин Андрій, Фурик Теодор, Чайка Теодор, Бартків Розалія, Баран Данило, Стеренчак Йосиф, Пула Павло, Левіцький Григорій, Гінда Іван, Бих Віктор.
В. 151. Пипюк Евген, Пипюк Домініка, о. Пипюк Григорій.
В. 220. Петерман Евгенія.
В. 234. Кіценюк Іван мол., Кіценюк Володимир.
В. 291. Русин Олекса.
В. 300. Балаґуш Петро.
В. 333. Минюк Настуня.
В. 356. Данилкович Олекса, Федунів Микола, Барна Марія, Курцеба Ева, Долинний Михайло, Дьорка Василь, Дьорка Марія, Дьорка Олекса, Барна Михайло, Хомин Анна, Карпяк Агафія, Карпяк Панько, Матковський Іван, Шкрібинець Яким, Шкрібинець Параска.
В. 361. Корбило Іван.
В. 370. Беднарський Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 221. Луцьків Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 204. Федорків Ілько.
В. 275. Юрків Микола.
В. 295. Славич Неттій.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 9. Сич Петро.
В. 38. Мельник Василь.
В. 78. Вайда Йосиф.
В. 98. Рабада Петро.
В. 106. Ганчар Анна.
В. 133. Хмара Франка.
В. 145. Сампсон Петро.
В. 160. Онищук Дмитро.
В. 206. Лемішка Стефан.
В. 209. Мисяк Федор.
В. 242. Халупа Дмитро.
В. 274. Полянський Михайло.
В. 303. Хохла Антонина.
В. 351. Гоміщак Вікторія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1933 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,664
В місяци грудні 1933 р. принято нових	123
В місяци грудні 1933 р. принято наново	108
В місяци грудні 1933 р. принято з переступними листами	63
В місяци грудні 1933 р. принято з інших кляс	1
В місяци грудні 1933 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	519
Разом	21,478
В місяци грудні 1933 р. суспендовано	179
В місяци грудні 1933 відійшли з переступними листами	60
В місяци грудні 1933 відійшли до інших кляс обезпечення	1
В місяци грудні 1933 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	519
В місяци грудні 1933 відійшли зі зворотом в готівці	3
В місяци грудні 1933 померли	14
Разом	776
З кінцем грудня 1933 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,702

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Д.	на $ 100	8
В класі А.	на $ 250	189
В класі А.А.	на $ 500	2,681
В класі В.	на $ 750	384
В класі С.	на $1000	5,865
В класі В.В.	на $1500	126
В класі С.С.	на $2000	39

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	189
В клясі О-1000	на $1000	211
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	177
В клясі Р-1000	на $1000	238
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	--
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	210
В клясі Е-1000	на $1000	105
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	153
В клясі W-1000	на $1000	1,353
В клясі W-1500	на $1500	1
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250	на $ 250	128
В клясі Т- 500	на $ 500	2,371
В клясі Т- 750	на $ 750	389
В клясі Т-1000	на $1000	5,686
В клясі Т-1500	на $1500	141
В клясі Т-2000	на $2000	39
	Разом	20,702

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 2. Вильчацький Росел, Гутник Павло, Гутник Олена.
В. 15. Федірко Емілія, Андрійовська Ольга.
В. 30. Бат Іван.
В. 33. Гричкевич Данило, Гричкевич Омелян.
В. 59. Попроцький Семен, Попроцька Марія, Попроцький Стефан.
В. 75. Присташ Розалія, Тарас Григорій, Тарас Анна.
В. 95. Хмій Ольга, Мич Анна.
В. 130. Стешин Йосиф.
В. 155. Капцьо Катерина, Капцьо Василь, Капцьо Марія, Капцьо Анна, Капцьо Розалія.
В. 206. Осовій Іван, Осова Марія.
В. 227. Медвідь Катерина.
В. 252. Баґрій Володимир.
В. 296. Триш Софія.
В. 319. Мирон Ґеновефа, Мирон Іван.
В. 330. Андріїшин Юлія, Андріїшин Михалина, Андріїшин Леона Ольга, Андріїшин Рудольф, Андріїшин Стефан, Андріїшин Михайло.
В. 359. Левенець Іван.
В. 370. Вітенко Софія, Вітенко Ольга, Вітенко Семен, Вітенко Анна.
В. 375. Мелько Іван.
В. 390. Буґрин Данило, Буґрин Люба, Буґрин Петро, Буґрин Фльорія, Хуйняк Василь.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 27. Фанґа Іван, Фанґа Леонора, Фанґа Розалія, Фанґа Василь.
В. 31. Ястшемб Едвард, Якубів Марія, Якубів Франка, Васькович Володимир, Васькович Петро, Васькович Ірина, Васькович Антонина, Васькович Ольга, Ястроб Іван, Ястроб Франка.
В. 50. Фурдин Іван, Зазуля Михайло, Фурдин Емілія, Зазуля Стефан, Бандирський Володимир.
В. 56. Кітляр Іван.
В. 62. Вовк Йосиф, Вовк Дмитро.
В. 63. Буряк Катерина.
В. 82. Вітівський Іван, Вітівський Михайло, Вітівський Микола.
В. 91. Деркач Катерина.
В. 147. Горбалевич Антін, Горбалевич Володимир, Ґарбалевич Софія. Горбалевич Стефан, Горбалевич Ольга, Бохна Роман, Горбалевич Михайло.
В. 213. Хранюк Василь, Хранюк Анна, Хрпнюк Іван, Кузенка Микола, Турко Антін, Ґавадзен Володимир, Маньків Теодор, Лаба Олекса Н., Лаба Петро.
В. 217. Третяк Марія.
В. 241. Подорожна Марія, Подорожний Павло.
В. 242. Оленич Петро, Оленич Олена.
В. 268. Ґоршко Стефан, Ґоршко Анна.
В. 276. Мацюряк Адам, Мацюряк Ева, [illegible]стрян Анна, Ґебет Марія, Ґебет Йосиф, Ганевич Олекса, Мацюряк Йосиф, Мацюряк Цецилія, Мацюряк Франка, Мацюряк Марія.
В. 283. Борачок Катерина.
В. 342. Длуговський Михайло, Длуговська Анна, Длуговська Марія, Длуговський Іван.
В. 352. Окунський Петро.
В. 385. Алексійчук Зеновія, Алексійчук Сергій.
В. 388. Дмитриків Віра Вікторія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 126. Вітівський Микола, Вітівський Іван, Вітівський Михайло.
В. 164. Минюк Михайло.
В. 292. Боднар Володимир.
В. 339. Дьорка Іван, Барна Йосиф, Дьорка Анна, Барна Іван, Дьорка Михайло.
В. 361. Пула Евген, Пула Владек, Чорна Стефанія, Пула Олена, Чорний Володимир, Пула Йосиф, Волошин Андрій, Волошин Анна, Жуковська Бронислава, Соловський Григорій, Жуковська Вікторія, Волошин Катерина, Жуковський Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 75. Тарас Данило.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Барна Микола, Барна Михайло, Барна Марія, Барна Анна.
В. 21. Мельник Ольга, Юзів Володимир.
В. 65. Пятковський Михайло, Моґила Стефнния, Моґила Катерина, Моґила Дорота, Пайкош Ольга, Пайкош Василь, Пятковська Анна, Пайкош Григорій, Пайкош Марія.
В. 85. Процко Магдалена.
В. 104. Базан Василь.
В. 124. Савка Василь, Савка Іван.
В. 136. Хома Михайло, Хома Олена, Хома Григорій.
В. 142. Гошко Станислав, Гошко Йосиф, Гошко Генрик, Гошко Андрій.
В. 145. Зелінська Марія.
В. 151. Артим Стефан, Артим Розалія, Артим Стефанія, Артим Марія.
В. 159. Терешкевич Микола.
В. 164. Матійцьо Ольга.
В. 185. Наконечна Ксеня, Наконечний Василь, Матійчук Текля, Седлецький Іван.
В. 193. Януш Олена, Януш Йосифа.
В. 213. Павлишин Мелянія, Вишиваний Юрій, Вишиваний Мирослав, Вишиваний Михайло, Вишивана Катерина, Вишивана Анна, Ґотра Іван, Вишиваний Василь.
В. 234. Ґерета Юлія.
В. 243. Мишкевич Олена, Ґрабінська Юлія, Швець Юлія, Швець Данило, Звік Василь, Ґрабінська Олена, Мишкевич Павлина, Мишкевич Григорій.
В. 244. Бенза Сташка, Бенза Михайло, Бенза Йосиф.
В. 246. Андруховв Стефан, Андрухов Володимир, Андрухов Ольга, Андрухов Ґеновефа.
В. 270. Кулич Катерина.
В. 276. Деленко Олена, Деленко Марія, Деленко Михайло, Фірич Олена, Керда Володимир, Керда Катерина, Фірич Марія, Фірич Стефан, Керда Марія.
В. 282. Пилипчак Стефанія, Матвіїв Стефан, Матвіїв Іван, Матвіїв Ольга, Клим Михайло, Матвіїв Микола, Клим Марія, Карч Анна, Карч Йосиф, Староушна Марія Катерина, Староушний Стах.
В. 316. Пришляк Василь.
В. 320. Сорочак Марія, Сорочак Йосиф, Сорочак Йосиф.
В. 324. Луцик Йосиф, Луцик Анна.
В. 361. Колтун Іван, Колтун Анна, Колтун Михайло, Колтун Марія.
В. 363. Луцишин Іван, Луцишин Стефанія, Луцишин Михайло.
В. 367. Кушлик Катерина.
В. 396. Слободзян Андрій, Слободзян Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ

В. 82. Вітівський Михайло, Вітівський Іван, Вітівський Микола.
В. 144. Чорній Володимир, Пула Йосиф, Чорна Стефанія, Пула Владек, Пула Евген, Пула Олена, Волошин Анна, Волошин Андрій, Жуковська Бронислава, Соловський Григорій, Жуковська Вікторія, Волошин Катерина, Жуковський Володимир.
В. 333. Минюк Михайло.
В. 356. Дьорка Іван, Барна Йосиф, Дьорка Анна, Барна Іван, Дьорка Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 75. Тарас Данило.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 2. Вільчацька Анна.
В. 4. Гербонка Йосиф.
В. 7. Решетар Олена, Росс Олена.
В. 9. Качмарик Іван, Ковальчук Розалія.
В. 28. Москалик Іван.
В. 36. Чернець Марія.
В. 39. Фецич Орина, Фецич Олена.
В. 45. Юзвяк Володимир, Юзвяк Онуфер.
В. 57. Сташко Катерина, Сташко Юлія.
В. 72. Баран Петро, Баран Андрій.
В. 78. Маціовський Станислав, Маціовський Франко.
В. 113. Янчишин Марія.
В. 120. Вавро Павло, Кочановський Геронім.
В. 140. Терлецький Михайло, Горак Марія, Таліп Анна.
В. 148. Гусак Іван, Куфтяк Іван.
В. 155. Періг Володимир, Розик Ольга, Колодій Анна, Нагребна Анна.
В. 168. Стек Микола.
В. 203. Корнова Марія.
В. 213. Задорецька Анна.
В. 217. Паснак Михайло.
В. 220. Гладкий Іван.
В. 234. Нагребецька Марія.
В. 235. Платко Антонина.
В. 247. Костюк Орест.
В. 251. Войтів Марія, Коростенська Параскевія.
В. 270. Рубінович Анна, Яцків Катерина.
В. 282. Бендерська Анна, Лаба Марія, Трач Евгенія, Порциналюк Анна, Каній Марія, Каній Михайло, Каній Стефанія, Матвійчук Іван, Матвійчук Тома, Порциналюк Василь, Пиндус Володимир, Пиндус Михайло.
В. 292. Гриб Катерина, Палуга Анна.
В. 294. Левка Анна.
В. 297. Войтович Антін.
В. 301. Медзяк Василь, Заремба Анна.
В. 310. Олексин Іван, Федаш Петро.
В. 322. Карач Стефанія, Мерц Олена.
В. 338. Янковський Володимир, Ялицький Йосиф, Крицький Андрій.
В. 342. Гінда Олекса.
В. 347. Горін Петро.
В. 363. Непорадна Анна.
В. 364. Сало Іван, Сало Анна.
В. 371. Ґрентус Андрій.
В. 374. Панталюк Петро.
В. 385. Сокіл Павло, Федюк Олена, Алексійчук Павло, Острекевич Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 136. Дичко Анна.
В. 192. Сторошинська Іванна.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 18. Сиротяк Юлія.
В. 22. Малицька Ольга.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1933 р. було в У. Н. С. дітей членів	9,679
В місяци грудні 1933 р. принято нових	47
В місяци грудні 1933 р. принято наново	70
В місяци грудні 1933 р. принято з переступними листами	23
Разом	9,819
В місяци грудні 1933 р. суспендовано	101
В місяци грудні 1933 відійшли з переступними листами	22
В місяци грудні 1933 відійшли до старших членів У. Н. С.	80
В місяци грудні 1933 відійшли на безплаене продовження	2
В місяци грудні 1933 померли	2
Разом	207
З кінцем грудня 1933 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	9,612

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	8,233
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,379
Разом	9,612
З кінцем грудня 1933 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,314

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць грудень 1933 як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (січня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця січня 1934 року, то в лютім 1934 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци грудні 1933 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци січні 1934 р., бо на другий місяць, то є лютім 1934 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

Дано в. Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 18 грудня 1933.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩОБИ НАШІ КОМУНІСТИ ПРОЗРІЛИ.

Дав Пан Біг чоловікови очи, щоби ними бачив, і дав уха, щоби слухав, а мозок, щоби ними думав. І є люди, що той дар Божий використовують на користь і пожиток для себе самих і свого народу, й для цілого людства, а є люди, що дивляться не за тим, що гарне й пожиточне, але дивляться за тим, за чим дивитись їм казали фальшиві агітатори. Є люди, які слухають голосу рідної мами, а є люди, які слухають голосу ворожої мачухи. Є люди, які думають про судьбу - долю свого народу, а є люди, які думають про велич країни страшного гнобителя їх власного народу. Є добрі люди, котрі таких темняків завертають з блудної на праву дорогу, і вони стають пожиточними для своїх рідних. Але є також комуністи, що своєю кацапською комуністичною одурнотою величаються, ніби вони великі поступовці.

Коли чоловік має очи, щоби дивився, то він повинен передовсім дивитися, щоби йому хто не відобрав правдивого золота та не заміняв його за яку звичайну бляху, котра не має жадної вартости, бо скоро ржавіє і псується. Для приміру возьмім таки першого-ліпшого комуніста, хоч між ними є мало таких, що вміють читати, але як йде до Жида щось купувати, то добре дивиться, щоби йому не підміняв старого сурдута замісць нового. Хоч читати не знає, але фальшивого доляра раз-два пізнає. Чому? Бо він не хоче своєї власности, хоч би й маленької, стратити і Жидови подарувати. Та чи лиш на грошах нас можуть Жиди ошукати? Ні, вони здібні нас обманути на кождій річи, коли ми не звертаємо на їх хитрість пильної уваги так, як кождий звертає увагу на це, щоб нам Жид не всунув свого нездалого доляра, а від нас взяв доброго. Чому наш комуніст не дивиться на це, кому з комунізму користь? Хто є генералами і всякими державними посіпаками в совітських републиках? Чию відзнаку большевицькі салдати носять на своїх шапках? Як не бачить голими очима, хай возьмуть побільшаюче скло, і переглянуть всі прапори всіх націй світа, то побачать, на чиїм прапорі звізда знаходиться. Тоді пізнають, кому вони служать, і яку тимсамим страшну шкоду чинять свому власному народови.

Хоч нема місця в часописі все описати, то таки хочу сказати, чому я не був ані одної години комуністом. Тому, що я пильно звертаю увагу на жидівську хитрість. Де є Жид барішівником, того краму не купую і не приймаю. Чому? Тому, що до Жидів, хоч не всіх, маю жаль, бо через Жидів мій батько убогим став. Скажуть читачі, та як? А так: У нас згинула корова, що була залетіла в конюшину. Якось родичі стягнулись і купили другу. Коней не було защо купити. Хтось їм порадив записатись в банку на 100 ринських. Знайшли ручителів і в один ярмарок вони лишились коні з господарами купувати. Конярі — Жиди, які лиш шукають всілякого способу, щоби селянина ошукати й обманути, притримали батька до вечера на ярмарку, і вечером продали їм червону кобилу і буланого коня. Пригнали коні домів. Коні молоді, гарні. Але вийшли рано й женуть їх до води, а булан на трох ногах скаче, каліка, а кобила ніби не каліка, але гірша скаженої собаки: ніхто до неї приступити не годен. Зубами, ногами бє, що не дай Боже. До двох тижнів з тяжкою бідою їх попродали: булана за пятку, кобилу за десятку, а дали були Жидам 80 ринських. Як зоробили батько на жидівських конях? До банку треба було позичені гроші віддати з великими процентами. Немало сліз виляла моя матір і ми діти за жидівську хитрість. Я сказав собі ще малим хлопцем, що буду ціле моє життя обережний щодо жидівської хитрости і фальшивости. Через тих Жидів прийшла руїна господарки моїх родичів.

І нині сліпим нашим комуністам очи отвираю, щоби виділи, що чинять, і кому службу роблять.

Н. Костів.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

AMBROZI PALIWODA, CLEVELAND ARTIST, IS OUTSTANDING IN THE YOUNGER WORKERS OF THE CITY.

By GRACE V. KELLY.

An altar table back, or, in reality, an icon, has been painted by Ambrozi Paliwoda, outstanding among the younger artists of Cleveland, and installed in St. Michael's Russian Orthodox Church, 10000 Union Avenue S. E.

Paliwoda born in Cleveland of Ukrainian parents, was graduated from the Cleveland School of Art in 1930, won the Agnes Gund traveling scholarship, and through it visited the museums and churches of most of the important cities of Europe, studying for a short period at the Academia di Bell Arts, Rome, and for another period at Slade School London.

This was the culmination of some ten years of art study, for he entered the Saturday morning classes of the Cleveland Museum of Art at the age of 12 and won a scholarship there for the Saturday morning classes of the Cleveland School of Art, which he attended until his graduation from Lincoln High School after which he attended the art school on a constant succession of scholarships, awarded him in recognition of his ability.

He had the good fortune, right along of influences, the first being that of Louise M. Dunn, associate curator of education at the museum who recognized him at once as a find, and spared no effort that might lead toward his development.

At the school the stimulating critisism of Paul B. Travis, in the Saturday morning classes, gave such a strong impetus to his inclination that soon there could be no choice for him of any other career but art.

Later he came under the influence of Henry G. Keller, whom he describes as a teacher who cannot be approached by any other he has encountered, in any country.

There was also the encouragement of William M. Milliken, in the connection of the artists with the museum, and altogether he states that nothing could be more silly than to seek for art development elsewhere, with such a setup right here in Cleveland.

In Europe, Paliwoda visited relatives in Ukrainia, which he describes as not having changed for 300 years, and found his own, natural background very much to his liking.

Returning to America, his feeling expressed itself in service to his people, in the form of decorations for the recreation room of the Ukrainian Home, situated in the old Olney Art Museum, at W. 14th Street and Fairfield Avenue S. W. His reward was immediate, for the Ukrainian rallied round him, furnishing him with a studio in the upper floor of the home, and telling of his work over the radio, so that now, in the midst of all our unemployment, he has several large decorating commissions that will keep him busy until times become normal.

The Rev. Vladimir Prislopski, pastor of St. Michael's expresses entire satisfaction over the work Paliwoda did for his church, and which was dedicated at the service on a recent Sunday.

The subject is Christ in Gethsemane, surrounded by the sleeping apostles, designed and painted with spirit and ability. Around the painting is a decorative frame, also designed by Paliwoda, in the rich Russian tradition.

Although he expects to be pretty busy for a while, Paliwoda intends to find the time to decorate handsomely the studio furnished him by the Ukrainians, not only for his own sake, but as a mark of appreciation for their friendship.

(Cleveland Plain Dealer, January 14, 1934).

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

МІННЕАПОЛІС, МІНН. Відділ 345 повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться 28-го цего місяця. Проситься всіх членів бути присутними, бо є дуже важна справа до полагодження. На будуче збори будуть відбуватися в трету неділю кождого місяця. — П. Гайва, предс.; В. Проць, кас.; Гр. Пастушенко, секр.

НОВА ГАРМАТА В ШВАЙЦАРІЇ.

У Ціріху робили спроби з новим типом гірської автоматичної гармати, калібру 47 мм. Гармату обслугує всього один чоловік. З гармати можна вистрілити на минуту 25 стрілен, які на віддаль 800 м. пробивають сталевий панцир 40 міліметрів грубий. Гармату цю введуть у швайцарському війську.

ВІСТИ З СІЧОВОГО БАЗАРУ „СУРМА"

103 АВЕНЮ А, НЮ ЙОРК.

Пише М. Сурмач.

М. Б., Толідо, О. Писанки на виставу вже можете в нас набути. Доз. 6.00, найкращих доз. 9.00. Адреса Артиста Якібюка нам незнана, як довідаємося, то Вам подамо. На складі маємо сопілки з денцями, які вживають пастухи по цілій Галичині, 50 цт. і 75 цт. штука. Без денців вживають лише Гуцули і вони такі виробляють.

Г. Г., Пітсбурґ, Па. Пісні „Ой заграй мені Цигане старий" в осібнім виданню нема, є в збірнику Андрейка, де ця пісня є між іншими зі словами. Збірник Андрейка занимає 600 найкращих пісень. До кождої пісні є ноти на один голос і слова в цілости, як рівнож варіянти. Книжка в гарній картоновій оправі 4.00.

Цей збірник ще є в продажі, хоч нема вже багато його, і як розпродасться, то довго його не буде. Б. п. Андрейко, як видавець тої книжки, мав великі надії, останній цент вкладав в видання цього збірника, а як той збірник вийшов, він сам взяв його і поїхав на провінцію продавати. Небавом вернувся і був дуже заведений, думав, що люди його розхоплять, будуть тішитися, куплять і ще подякують йому за його працю, а тим часом все було противно. Дуже загризся тим видавець небіщик Андрейко, і чи від того чи не відтого, досить що вже не видів, чи той збірник в цілости вийшов з друкарні, чи ні. (Син, Юрій Андрейко, доктор, при помочі Свободи, дістали цілий наклад з друкарні і вже 9 літ продається, тому багато вже нема і здається більше його ніколи не буде). Хто любить пісні, знає трошка ноти, чи не знає, той збірник повинен мати, бо то варта більше як гроші. В краю такого нема. Москалі ані Поляки такого не мають. Ми маємо завдяки трудови б. п. Андрейка. Я все мав охоту йому подякувати.

В. К., Торонто, Канада. Українських нотів на орхестру маємо не багато. Є одна порядна Вязанка, видання Саєвського з Шікаго. Ціна 1.00. Також Фішер в Ню Йорку видав на банду Ярославенка Марш Соколів, 75 цнт., то все, що маємо на цілу орхестру чи банду. Коли Ви десь чуєте, що орхестра грає українські танці чи пісні, на бали чи радіо, це вони грають з нотів, які їх дірігент сам розписав. Можливо, що колись будуть ноти на орхестру, тепер нема. Підприємство Сурма видало один гарний збірник, 201 народних пісень на пяно, ціна 2.50. Також видано при помочі других 128 пісень і танців на скрипку, 2.00 дол., як рівнож на скрипку і пяно (34 пісень) збірку Гайворонського, 1.00 дол. Українське музичне видавництво в Ню Йорку видало Збірник пісень Барвінського, ціна 1.00. То все, що маємо зі збірників, окрім видання Української Накладні з Берліна.

Годимося з Вашим письмом, що є потреба нотів на орхестру. Хто зачне це видання в порядку може навіть зробити гроші. Підприємство Сурма минувшого року видало Марш Садовського на скрипку і пяно, 35 цнт. Думку і Серенаду Гайворонського на скрипку і пяно, 50 цнт. Досить добре розходяться. Дальше будемо видавати поодинчі нумери, а як бизнес поправиться, то приступимо до більшого видання. На разі чекаємо на попит. (Огол.)

ВЯЛІ ЛИСТКИ.

Вялі листки, вялі
Із верби спадають —
Невтішені жалі
З вітрами співають.

Падучи — трепечуть,
Як зранене пташа —
І гинучи — шепчуть:
Де є весна наша?

Й мені так жаль дзвонить,
Й моя така доля —
Й мене осінь гонить
Через чужі поля.

Де спинить — не знати,
Де гляну — там хмари
І дармо глядати
Краю тої кари...

Марійка Підгіряика.